

Sygn. akt III U 860/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 2 października 2015 r., **znak:**(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy M. S. prawo do emerytury, począwszy od dnia 10 sierpnia 2015 r.

Sygn. akt III U 860/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 grudnia 2015 r.

Decyzją z dnia 2 października 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy M. S. przyznania emerytury.

W podstawie prawnej powołano ogólnie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na treść art. 184 ustawy emerytalnej w związku z § 4 powołanego rozporządzenia, z których wynika, iż ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek

o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem zakładu, na dochody budżetu państwa,

- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład odmówił przyznania emerytury, ponieważ wnioskodawca nie udokumentował 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Wskazał ponadto, że z przedłożonych akt osobowych M. S. nie wynika jednoznacznie, czy wnioskodawca będąc zatrudnionym na stanowisku tokarza pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

ZUS przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 11 miesięcy i 3 dni; okresy składkowe w wymiarze 24 lat, 6 miesięcy i 5 dni; łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 8 dni, w tym staż w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 11 miesięcy i 18 dni.

Wnioskodawca M. S. w dniu 15 października 2015 r. złożył odwołanie od powyższej decyzji i jednocześnie wniósł o jej zmianę poprzez uznanie zatrudnienia w Hucie (...) w L. w okresie od 6 sierpnia 1974 r. do 12 listopada 1979 r. za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach.

W uzasadnieniu wnioskodawca zwrócił uwagę, iż do wniosku dołączył oświadczenie, że nie jest w stanie przedłożyć odpowiednich dokumentów, tj. prawidłowo wystawionego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, bowiem Zakład (...) w L. uległ likwidacji. Wskazał, iż potwierdzić to mogą wykazani przez niego świadkowie.

Wyjaśnił, że w Hucie (...) w L. pracował ponad 5 lat w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku tokarza. Praca ta polegała na obróbce części elementów z aluminium, stali i żeliwa. Powodowało to stały kontakt z pyłkami i odpryskami tych materiałów. Ponadto, jak wskazał, narażony był na szkodliwy wpływ oparów i cieczy chłodzących stosowanych przy obróbce. Praca ta wymagała ponadto dużego wysiłku fizycznego polegającego na dźwiganiu ciężkich elementów. Dodał również, że na hali produkcyjnej panowały ciężkie warunki, bowiem znajdowało się tam dużo maszyn, co powodowało duży hałas i wibracje.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Wyjaśnił, że odmówiono uwzględnienia do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Hucie (...) w L. w okresie od 6 sierpnia 1974 r. do 12 listopada 1979 r. (5 lat, 4 miesiące i 15 dni) z uwagi na fakt, że nie zostało wystawione świadectwo pracy w szczególnych warunkach, a przedstawione ogólne świadectwo pracy z dnia 25 czerwca 1999 r. nie wyjaśnia zaistniałych wątpliwości.

Ponadto jak wskazał, powyższe świadectwo pracy nie może stanowić dowodu na potwierdzenie pracy w szczególnych warunkach, ponieważ nie wynika z niego, czy praca ta była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zdaniem organu rentowego, nie udowodniono w żaden sposób charakteru wykonywanej pracy wnioskodawcy w oparciu o odpowiedni wykaz, dział i pozycję ogólnego rozporządzenia. Ponadto stanowisko tokarza nie jest pracą w szczególnych warunkach, bowiem stanowisko to, nie jest wymienione w zarządzeniach resortowych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. S., urodzony (...), w dniu 28 sierpnia 2015 r. złożył wniosek o emeryturę, zaznaczając w nim, iż jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i jednocześnie wnosząc o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Do wniosku dołączył zaświadczenie nr (...) z dnia 20 sierpnia 2015 r. wystawione przez Starostę (...), z którego wynika,

że w okresach: od 25 czerwca 1999 r. do 31 lipca 2000 r., od 17 listopada 2000 r. do 24 sierpnia 2008 r., od 2 kwietnia 2009 r. do 20 kwietnia 2009 r., od 17 września 2009 r. do 25 listopada 2010 r., od 28 lutego 2011 r. do 5 czerwca 2012 r., od 30 lipca 2013 r. do 11 czerwca 2014 r. był zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako bezrobotny, a w okresach: od 1 listopada 1999 r. do 31 lipca 2000 r., od 18 listopada 2000 r. do 17 lutego 2001 r. i od 6 października 2009 r. do 5 października 2010 r. pobierał zasiłek w wysokości 120%; zaświadczenie z dnia 27 lipca 2015 r. wystawione przez (...)w L., z którego wynika, że wnioskodawca w okresie od 6 czerwca 2012 r. do 30 czerwca 2012 r. pobierał świadczenie pielęgnacyjne, a od 1 lipca 2013 r. do chwili obecnej (stan na dzień wydania zaświadczenia) pobiera zasiłek dla opiekuna na matkę B. S.; oświadczenie wnioskodawcy z dnia 28 sierpnia 2015 r., iż nie jest w stanie przedłożyć dokumentów potwierdzających jego pracę w szczególnych warunkach, ponieważ zakład pracy, w którym był zatrudniony w spornym okresie uległ likwidacji; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, a także pismo (...) Sp. z o.o. w R. z dnia 2 września 2015 r. wraz z kserokopią dokumentacji z okresu zatrudnienia w Hucie (...) w L. (karta obiegowa z dnia 6 sierpnia 1974 r., angaże z dnia 6 sierpnia 1974 r., 1 listopada 1974 r., 1 kwietnia 1975 r., 1 sierpnia 1976 r., karta obiegowa z dnia 25 października 1976 r., umowa o pracę z dnia 7 listopada 1978 r., karta obiegowa z dnia 7 listopada 1978 r.).

W aktach organu rentowego zalega dokumentacja poświadczająca okresy zatrudnienia wnioskodawcy, a to: świadectwo pracy wystawione przez Zakłady (...) S.A. w P., z którego wynika, że wnioskodawca w okresie od 1 września 1971 r. do 12 czerwca 1974 r. był zatrudniony na stanowisku uczeń – tokarz; świadectwo pracy z dnia 25 czerwca 1999 r. wystawione przez (...) Zakład (...). z o.o. w L., z którego wynika, że był zatrudniony w okresie od 6 sierpnia 1974 r. do 12 listopada 1979 r. na stanowisku tokarza; świadectwo pracy z dnia 7 lutego 1984 r. wystawione przez (...) w L., z którego wynika, że w okresie od 1 lipca 1981 r. do 15 stycznia 1984 r. był zatrudniony na stanowisku pomocnika murarza; świadectwo pracy z dnia 20 maja 1999 r. wystawione przez (...) Sp. z o.o. w J., z którego wynika, że wnioskodawca w okresie od 17 lutego 1984 r. do 31 maja 1999 r. był zatrudniony na stanowisku pomocnika wiertacza; świadectwo pracy wystawione przez Zakład Usługowy (...) S.C., z którego wynika, że był zatrudniony w okresie od 1 sierpnia 2000 r. do 15 listopada 2000 r. na stanowisku malarza; świadectwo pracy z dnia 25 listopada 2008 r. wystawione przez Urząd Miejski w L., z którego wynika, że w okresie od 25 sierpnia 2008 r. do 24 listopada 2008 r. był zatrudniony na stanowisku robotnika gospodarczego; świadectwo pracy z dnia 21 lipca 2009 r. wystawione przez Urząd Miejski w L., z którego wynika, że wnioskodawca w okresie od 21 kwietnia 2009 r. do 20 lipca 2009 r. był zatrudniony na stanowisku robotnika gospodarczego.

W aktach organu rentowego zalega również dokumentacja poświadczająca okresy wykonywania przez wnioskodawcę pracy

w szczególnych warunkach, a to: świadectwo wykonywania prac

w szczególnych warunkach z dnia 10 sierpnia 2010 r. wystawione przez (...) Sp. z o.o. w J., z którego wynika,

że w okresie od 17 lutego 1984 r. do 31 maja 1999 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wiertnicze, geofizyczne, hydrogeologiczne i geodezyjne przy poszukiwaniu surowców i wody wymienione w wykazie A, dziale I, poz. IV stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. na stanowisku wiertacz i pomocnik wiertacza, a także w wykazie A, dziale I, poz. IV, pkt XXIII stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach.

W aktach organu rentowego zalega również kserokopia książeczki wojskowej, z której wynika, że wnioskodawca w okresie od 19 grudnia 1976 r. do 18 października 1978 r. odbył zasadniczą służbę wojskową; zaświadczenie z dnia 12 sierpnia 2005 r. wystawione przez (...) Sp. z o.o. w J. o okresach nieskładkowych po dniu 14 listopada 1991 r., oryginał książeczki ubezpieczeniowej, a także decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 lipca 2006 r. o ustaleniu kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 147.635,51 zł.

Na podstawie całości zgromadzonej w aktach emerytalnych dokumentacji, decyzją z dnia 2 października 2015 r. ZUS odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury, ponieważ nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe - 11 miesięcy i 3 dni, składkowe – 24 lata, 6 miesięcy i 5 dni; łącznie – 25 lat, 5 miesięcy i 8 dni, w tym staż w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 11 miesięcy i 18 dni.

Dowód: dokumentacja zalegająca w aktach organu rentowego wnioskodawcy.

Sąd ustalił, że wnioskodawca w okresie od 6 sierpnia 1974 r. do 12 listopada 1979 r. był zatrudniony w Hucie (...) Sp. z o.o. w L..

M. S. pracował przy tokarce, frezarce, a także ślusarce (w zależności od bieżącego zapotrzebowania), na których poddawał obróbce mechanicznej takie materiały jak żeliwo, aluminium, stal, czy ebonit. Hala, w której wnioskodawca wykonywał swoje czynności była zaadaptowana po dawnej rozszarni. Panowała tam niska temperatura, szum, huk, a z powodu braku wentylacji również zapylenie i zadymienie.

Z tytułu pracy w szczególnych warunkach pracodawca nie zapewnił pracownikom specjalistycznej odzieży ani regeneracyjnych posiłków. Nie wypłacał również dodatku.

Praca ta wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód:

- zeznania świadków: A. K., k. 18,

J. P., k. 18,

- przesłuchanie wnioskodawcy M. S., k. 18,

- akta osobowe dot. zatrudnienia wnioskodawcy w Hucie (...) w L..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków A. K.

i J. P., a także wnioskodawcy M. S., jako spójne, logiczne, znajdujące potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

Dowody powyższe stanowiły podstawę ustaleń Sądu zwłaszcza, że zeznania wskazanych świadków korespondują z zeznaniami odwołującego słuchanego w charakterze strony, które Sąd również uznał za wiarygodne w całości. Dowody osobowe stanowią dodatkowo uzupełnienie dowodów z dokumentów w zakresie zajmowanych przez wnioskodawcę stanowisk pracy oraz rodzaju pracy wykonywanej w okresach będących przedmiotem postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy M. S. należy uznać za uzasadnione.

Na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.

z 2015 r., poz. 748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego

w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) - pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych

w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy

na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Istotą sporu w niniejszej sprawie była kwestia ustalenia, czy wnioskodawca M. S. był zatrudniony, co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych.

Z akt sprawy wynika, że ZUS nie kwestionował spełnienia przez wnioskodawcę innych warunków niezbędnych do nabycia prawa do emerytury, na podstawie wyżej powołanych przepisów. Wnioskodawca ukończył bowiem 60 lat w dniu (...)r., złożył oświadczenie,

iż jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i jednocześnie wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, a także wykazał na dzień 1 stycznia 1999 r. wymagany okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn. Ponadto organ rentowy uznał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 11 miesięcy i 18 dni.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca M. S. był zatrudniony w warunkach szczególnych również w Hucie (...) w L. w okresie od 6 sierpnia 1974 r. do 12 listopada 1979 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowiskach frezera, tokarza i ślusarza, wykonując prace przy mechanicznej obróbce metalu.

Wprawdzie nazwy niektórych stanowisk zajmowanych przez wnioskodawcę nie odpowiadają nazewnictwu stanowisk ustalonych

w zarządzeniu resortowym, jednak nie oznacza to, iż prace nie są wykonywane w warunkach szczególnych. Zgodnie bowiem z utrwalonym poglądem orzecznictwa dla ustalenia pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. istotne znaczenie ma rodzaj faktycznie wykonywanej pracy.

Zakres wykonywanych czynności przez wnioskodawcę we wskazanych powyżej okresach w pełni odpowiadał pracom w szczególnych warunkach wymienionym w wykazie A, w dziale III „W hutnictwie i przemyśle metalowym” pod pozycją 78 „Szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne”, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zajmowane przez wnioskodawcę stanowiska wymienione zostały w wykazie A, dziale III - „W hutnictwie i przemyśle metalowym”, poz. 78 „Szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne”, pkt 6 - „szlifierz” stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r.

w sprawie stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

Niewątpliwie zatem praca przy obróbce materiałów w postaci żeliwa, stali, aluminium i ebonitu była pracą w szczególnych warunkach.

Na marginesie wskazać należy, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. nie zaliczył do stażu pracy w szczególnych warunkach całego okresu pracy M. S. w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o., bowiem w w/w okresach wnioskodawca pobierał zasiłek chorobowy. Jednakże - zdaniem Sądu – okresy te winny zostać uznane, ponieważ jak

wynika z orzecnictwa sądowego, okresy niewykonywania przez ubezpieczonego pracy wskutek czasowej niezdolności do pracy, za które pobierał wynagrodzenie za czas choroby lub zasiłek chorobowy, przypadające w okresie świadczenia pracy w szczególnych warunkach przed dniem 1 stycznia 1999 r., nie podlegają wyłączeniu z okresów pracy w szczególnych warunkach (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 4 czerwca 2013 r., III AUa 1823/12, L.; wyrok SA w Łodzi z dnia 22 października 2014 r., III AUa 124/14, L.).

Podkreślenia wymaga również, iż w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowadniane wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym również zeznaniami świadków i stron.

W postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd kieruje się regułami dowodzenia określonymi w art. 227-309 k.p.c., zwłaszcza że w przepisach regulujących postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸ i nast. k.p.c.) nie ma jakichkolwiek odrębności lub ograniczeń. Przeciwnie, art. 473 § 1 k.p.c. stanowi,

że w sprawach z tego zakresu nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron, co oznacza,

że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury i renty

oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi, w tym także zeznaniami świadków i stron.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika więc, że wnioskodawca

M. S. na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych (po zsumowaniu z okresami uznanymi przez organ rentowy), a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury w świetle wyżej powołanych przepisów.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca,

w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w dniu 28 sierpnia 2015 r., jednakże 60 lat ukończył w dniu 10 sierpnia 2015 r., a zatem po myśli powołanych wyżej przepisów prawo do emerytury przysługuje mu od 10 sierpnia 2015 r., tj. od dnia, w którym to prawo uzyskał.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

w związku z powołanymi wyżej przepisami, orzeczono jak w sentencji wyroku.